EUROOPAN PARLAMENTTI

2004 *2009*

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

VÄLIAIKAINEN
2005/2008(INI)

24.2.2005

MIETINTÖLUONNOS

vähemmistöjen suojelusta ja syrjinnän vastaisista politiikoista laajentuneessa Euroopan unionissa
(2005/2008(INI))

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

Esittelijä: Claude Moraes

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS……..3

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

vähemmistöjen suojelusta ja syrjinnän vastaisista politiikoista laajentuneessa Euroopan unionissa
(2005/2008(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon erityisesti komission vihreän kirjan tasa-arvosta ja syrjimättömyydestä laajentuneessa Euroopan unionissa (KOM(2004)0379) sekä Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen antamat vuosikertomukset ja aihekohtaiset kertomukset,

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklan, joissa määritellään tavoitteeksi unionin kehittäminen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueena ja vahvistetaan vapauden, kansanvallan, perusoikeuksien suojelun ja oikeusvaltion periaatteet,

– ottaa erityisesti huomioon EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan, jossa määrätään, että yhteisön tehtävänä on torjua sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää, sekä 63 artiklan, jossa määrätään niistä turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan puitteista, joissa kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista edistetään, ja muut EU:n toiminnan oikeusperustat tällä alalla,

– ottaa huomioon ehdotuksen sopimukseksi Euroopan perustuslaista, jossa yhteisön säännöstöä kehitetään pidemmälle erityisesti sisällyttämällä kyseiseen sopimukseen Euroopan unionin perusoikeuskirja, mikä tuo perusoikeuksien käsitteen aikaisempaa voimakkaammin esille[1],

– ottaa huomioon työjärjestyksensä 45 artiklan,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0000/2005),

Syrjinnän vastaisten politiikkojen ja vähemmistöjen suojelun poliittinen ulottuvuus ja pakottava tarve

[1] Kun Euroopan perustuslaista tehty sopimus astuu voimaan, ”vähemmistöjen” käsite esiintyy ensimmäistä kertaa primaarioikeudessa kahdessa säännöksessä: perusoikeuskirjan 21 artiklassa (perustuslaista tehdyn sopimuksen II-81 artikla), jossa kielletään ”kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen” perustuva syrjintä, ja perustuslaista tehdyn sopimuksen I-2 artiklassa, jossa säädetään, että ”ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina” on ”unionin perustana oleva arvo”. Perustuslaista tehdyssä sopimuksessa todetaan lisäksi, että ”unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua” (I-3 artiklan 3 kohdan 2 alakohta).

1. katsoo, että laajentuneelle 25 jäsenvaltion EU:lle ja sen 450 miljoonalle asukkaalle on ensisijaisen tärkeää

   – tehostaa yhteyksiä EU:n kansojen ja yhdentymishankkeen välillä samalla, kun vahvistetaan tunnetta Euroopan unioniin kuulumisesta ja entistä voimakkaammin tunnustetaan jokaisen oma historia, kulttuuri, identiteetti ja erityislaatuisuus;

   – toissijaisuusperiaatetta noudattaen toimia ja käyttää valtaa johdonmukaisemmin paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla, ja

   – panna ajoissa täytäntöön tällä alalla olemassa oleva lainsäädäntö;

2. muistuttaa, ettei vieläkään ole olemassa yhteisön määritelmää siitä, kenen voidaan katsoa kuuluvan vähemmistöön, ja ettei vähemmistön käsitteelle ole yhdenmukaista määritelmää edes Yhdistyneiden Kansakuntien tai Euroopan neuvoston tasolla[1];

3. panee merkille sen tosiseikan, että yleisesti ottaen vähemmistökysymykset eivät ole olleet tarpeeksi tärkeällä sijalla unionin toimintaohjelmassa, ja nyt niihin on kiinnitettävä enemmän huomiota, jotta tehostettaisiin julkisten viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä tehoa tällä alalla; katsoo, että tulevan perusoikeusviraston on oltava tässä suhteessa avainasemassa;

4. kannattaa yhdenmukaista lähestymistapaa tasa-arvoon ja syrjimättömyyteen sekä näiden käsitteiden valtavirtaistamista niihin liittyvillä EU:n politiikan aloilla; katsoo, että tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltiot vaalivat tehokkaasti ja asianmukaisesti etnistä alkuperää, uskontoa, ikää, vammaisuutta tai sukupuolista suuntautumista koskevaa yhä suurempaa moninaisuutta yhteiskunnissaan;

Kuinka saavutetaan tasapaino yhdentymisen ja moninaisuuden edistämisen välillä?

5. katsoo, kuten edellä esitetystä käy ilmi, että

   – ei ole olemassa mitään yksittäistä ratkaisua, jolla kohennettaisiin kaikkien vähemmistöjen asemaa kaikissa jäsenvaltioissa,

   – EU:n julkisille viranomaisille voitaisiin kehittää yhteisiä tavoitteita ja vähimmäistavoitteita ottamalla huomioon monista jäsenvaltioista saadut kokemukset ja Euroopan neuvoston sopimusten, kuten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen ja Euroopan alueellisten tai vähemmistökielten peruskirjan, täytäntöönpanon perusteella;

[1] Kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksessa osapuolina olevien valtioiden tehtävänä on määritellä, mitä vähemmistöillä tarkoitetaan (tässä sopimuksessa määrättiin kyseisestä etuoikeudesta, jonka seurauksena osassa jäsenvaltioista romaniyhteisöt tunnustetaan kansalliseksi vähemmistöksi, osassa ei).

6. panee merkille, että komissio on jo ottanut nämä vaatimukset huomioon Kööpenhaminan kriteerien yhteydessä[1] käydessään jäsenyysneuvotteluja Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden, Kyproksen, Maltan ja nykyisten ehdokasvaltioiden kanssa;

7. painottaa sitä tosiseikkaa, että pannessaan täytäntöön vähemmistöjen suojelun ja syrjimättömyyden politiikkaa EU ei pyri kyseenalaistamaan jäsenvaltioidensa oikeudellista tai perustuslaillista rakennetta tai sitä, että kaikki ovat yhdenvertaisia lain edessä;

EY:n perustamissopimuksen 13 artiklaan perustuvien toimenpiteiden puutteellinen toteuttaminen jäsenvaltioissa

8. katsoo näin ollen, että EU:n olisi jäsenvaltioidensa suostumuksella ja olemassa olevia oikeusperustoja käyttäen otettava ensisijaiseksi tavoitteekseen edistää johdonmukaista yhdentymispolitiikkaa toteuttamalla lainsäädännöllisiä toimenpiteitä ja tarjoamalla taloudellista tukea, minkä tavoitteena on esteiden poistaminen ja kulttuurisen monimuotoisuuden suojelun tehostaminen;

9. pahoittelee jäsenvaltioiden heikkoa edistymistä puutetta erityisesti direktiivin 2000/43/EY[1] (ns. rasismidirektiivi) täytäntöönpanossa ja kehottaa komissiota sisällyttämään yhtäläiset mahdollisuudet kaikille -aiheisen vuoden 2007 eurooppalaisen teemavuoden tavoitteisiin tarpeen löytää asianmukainen ratkaisu sellaisten ongelmien välttämiseksi, jotka liittyvät

   – myöhäiseen tai puutteelliseen saattamiseen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä[2],

   – tasa-arvoelinten perustamista koskevaan laiminlyöntiin[3],

   – koulutukseen ja kapasiteetin lisäämiseen, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä tehokkaan syrjinnän vastaisen lainsäädännön kannalta (olennaisista säännöksistä ja käsitteistä, kuten suoran ja välillisen syrjinnän ja todistustaakan käsitteistä, on selvästikin tarvetta tarjota koulutusta tuomareille, asianajajille, valtioista riippumattomien järjestöjen edustajille jne.),

   – tietojen levittämiseen, koska direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta tiedottaa kansalaisille syrjinnänvastaisesta lainsäädännöstä (valtioista riippumattomien

[1] Yksi kolmesta Kööpenhaminan kriteeristä sisältää vakaan demokratian, oikeusvaltion periaatteiden ja ihmisoikeuksien noudattamisen sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelun.
[2] Komissio on jo käynnistänyt ilmoittamatta jättämistä koskevan rikkomismenettelyn Itävaltaa, Suomea, Saksaa, Kreikkaa, Luxemburgia ja Tšekin tasavaltaa vastaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kaksi ensimmäistä tuomiota (Suomi, Luxemburg) on määrä julistaa 24. helmikuuta. Useita vanhoja ja uusia jäsenvaltioita vastaan käynnistetään noudattamatta jättämisen perusteella rikkomismenettelyt myöhemmin vuonna 2005 sen jälkeen, kun komission lakimiehet ovat saattaneet päätökseen kansallisten viranomaisten toimittaman lainsäädännön ja muiden tietojen arvioinnin.
[3] Komissiolla on vahvoja epäilyksiä direktiivissä 2000/43/EY edellytetystä tasa-arvoelinten riippumattomuudesta ja/tai toimintakyvystä. Tällaisia elimiä ei vielä ole tai ne eivät toimi täysipainoisesti useissa jäsenvaltioissa (Espanjassa, Luxemburgissa, Saksassa, Ranskassa, Unkarissa ja Maltalla).

järjestöjen ja työmarkkinaosapuolten osallistuminen on keskeistä tiedottamisen kannalta ja sen varmistamiseksi, että syrjinnän mahdolliset kohteet saavat tietoa direktiivin suomista mahdollisuuksista);

Vähemmistöjä syrjitään moninaisista syistä, muun muassa rodun, etnisen alkuperän, sukupuolisen suuntautumisen, uskonnon, vammaisuuden tai iän perusteella[1]

10. kehottaa Euroopan unionin toimielimiä, jäsenvaltioita ja kaikkia Euroopan demokraattisia poliittisia puolueita

   – tuomitsemaan kaikki suvaitsemattomuutta osoittavat teot ja rotuvihaan kiihottamisen sekä kaiken ahdistelun ja rasistisen väkivallan,

   – tuomitsemaan kaikki juutalaisvihan tai islaminvastaisuuden osoitukset sekä näihin liittyvät teot,

   – tuomitsemaan kaikki väkivallanteot, joiden motiivina on uskontoon tai rotuun liittyvä viha tai suvaitsemattomuus, mukaan luettuina uskonnollisiin paikkoihin, kohteisiin tai pyhäkköihin kohdistetut hyökkäykset,

   – tuomitsemaan sen tosiseikan, että uskontoon tai etniseen alkuperään perustuva syrjintä jatkuu eri tasoilla huolimatta siitä, että Euroopan unioni on toteuttanut merkittäviä toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan soveltamiseksi;

11. kehottaa neuvostoa ja komissiota sekä jäsenvaltioiden paikallista, alueellista ja kansallista hallintoa eri tasoilla koordinoimaan toimenpiteitään juutalaisvihan sekä sellaisten hyökkäysten torjumiseksi, jotka kohdistuvat vähemmistöryhmiin, mukaan lukien romanit ja kolmansien maiden kansalaiset, jotta noudatettaisiin suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden periaatteita ja edistettäisiin sosiaalista, taloudellista ja poliittista yhdentymistä;

12. on vakuuttunut, että näihin pyrkimyksiin olisi myös sisällyttävä vuoropuhelun ja yhteistyön edistäminen yhteiskunnan eri osien välillä paikallisella ja kansallisella tasolla, mukaan lukien vuoropuhelu ja yhteistyö eri kulttuuristen, etnisten ja uskonnollisten yhteisöjen välillä;

13. vahvistaa vakaan käsityksensä, että muistaminen ja kasvatus ovat tärkeitä tekijöitä pyrkimyksessä tehdä suvaitsemattomuudesta, syrjinnästä ja rasismista menneisyyteen kuuluvia ilmiöitä, ja kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan antisemitismin ja rasismin torjuntaa lisäämällä tietoisuutta seuraavin tavoin:

   – kehittämällä kykyä estää syrjintää ja vastata siihen tehokkaasti, etenkin vahvistamalla järjestöjen toimintamahdollisuuksia ja tukemalla tietojenvaihtoa ja hyviä

[1] Sen varmistamiseksi, että jokainen EU:ssa asuva hyötyisi syrjinnän vastaisesta oikeudellisesta suojasta, Euroopan unionin käytössä on kaksi direktiiviä. Direktiivi 2000/43/EY ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16).

toimintatapoja ja verkottumista Euroopan tasolla, ottaen samalla huomioon syrjinnän eri muotojen erityispiirteet;

– edistämällä ja levittämällä myös tiedotuskampanjoiden avulla niitä arvoja ja toimintatapoja, joihin syrjinnän torjuminen perustuu, koska se katsoo syrjinnän estämisen olevan yhtä tärkeää kuin syrjinnän torjuminen;

Romaniyhteisö

14. katsoo, että tämä yhteisö tarvitsee erityistä suojelua, koska unionin laajentumisen myötä romaniyhteisö on yksi EU:n suurimmista vähemmistöistä, ja yhteisönä se on ollut historiallisesti heikossa asemassa, eikä sen ole ollut mahdollista kehittyä tietyillä avainaloilla; romanien kulttuuria, historiaa ja kieltä on usein laiminlyöty ja väheksytty;

15. suhtautuu myönteisesti siihen, että on julkaistu edellä mainittu vihreä kirja, jossa käsitellään romanien kohtaamia ongelmia laajentuneessa EU:ssa, kansallisille viranomaisille järjestettävään työpajaan, jossa käsitellään keinoja käyttää rakennerahastoja romanien ja muiden heikossa asemassa olevien vähemmistöjen auttamiseen, sekä komission käynnistämään, romaniyhteisön jäsenille suunnattuun erityiseen työharjoitteluohjelmaan; katsoo kuitenkin, että epäedullisen aseman kaikista selvimpiin ilmentymiin voidaan myös puuttua

– panemalla täytäntöön yhteisiä sopeuttamisohjelmia niissä jäsenvaltioissa, joissa asuu romaniyhteisön jäseniä, jotta selkeimmät romaniyhteisön kohtaamat ongelmat selvitettäisiin kymmenen vuoden sisällä,

– edistämällä Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitettavia yhteisiä hankkeita,

– auttamalla romaniyhteisön jäseniä oppimaan sen valtion kieltä, jossa he elävät, sekä edistämällä romanien kielen opettamista yhteisenä kielenä, jolla vahvistetaan heidän kulttuuriaan ja sosiaalista yhteenkuuluvuuttaan,

– parantamalla työn, asumisen, sosiaalipalvelujen ja eläkejärjestelmien saatavuutta;

Uudet maahanmuuttajat

16. katsoo, että uudet maahanmuuttajat voivat kohdata erityisiä syrjinnän muotoja, jotka eroavat joiltakin osin siitä syrjinnästä, joka kohdistuu EU-kansalaisina oleviin, vakiintuneisiin etnisiin vähemmistöihin kuuluviin toisen, kolmannen tai neljännen polven maahanmuuttajiin;

Maahanmuuttajataustaiset vakiintuneet etniset vähemmistöyhteisöt

17. katsoo, että on tärkeää erottaa toisistaan vastikään saapuneet maahanmuuttajat ja vakiintuneisiin etnisiin vähemmistöihin kuuluvat maahanmuuttajat, jotka saattavat kohdata erityyppistä syrjintää; panee huolestuneena merkille, että vakiintuneet etniset vähemmistöt kohtaavat edelleen syrjintää esimerkiksi työpaikoilla silloinkin, kun he ovat

pätevyydeltään vastaavia tai pätevämpiä kuin valtaväestöön kuuluvat; panee merkille, että vakiintuneet etniset vähemmistöt muodostavat suurimman osan erilaista etnistä alkuperää olevista EU:n kansalaisista;

Jäsenvaltion alueella elävät erilaiset etniset ja kansalliset vähemmistöt

18. katsoo, että näille vähemmistöille on tärkeintä integroitua yhteiskuntaan mahdollisimman pikaisesti, esimerkiksi kansalaisoikeuksien myöntämisen yksinkertaistamisen kautta; kannustaa niiden jäsenvaltioiden hallituksia, jotka eivät vielä ole ratifioineet kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimusta[1], ratifioimaan sen mahdollisimman pikaisesti.

Ennen perustuslaista tehdyn sopimuksen voimaantuloa tarvittavat lainsäädäntötoimet

19. kiittää komissiota työskentelystä EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan hyväksi ja kehottaa komissiota jatkamaan EU:n vähemmistöjen kohtaamia ongelmia koskevan johdonmukaisen yleisstrategian toteuttamista panemalla täytäntöön olemassa olevaa syrjinnän vastaista lainsäädäntöään ja harkitsemalla mahdollisia jatkotoimia, jotka perustuvat seuraaviin perussopimusten artikloihin:

a) syrjinnän vastaista politiikkaa koskeva EY:n perustamissopimuksen 13 artikla; käyttämällä tätä oikeusperustaa, joka on vähemmistöjen suojelua ajatellen kauaskantoisin, unioni voisi kokemukseensa perustuen kehittää seuraavia jo toteutettuja aloitteita ja vahvistaa kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen kuuluvia eri artikloja, kuten 3 artiklan 1 kohtaa, 4 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 6 ja 8 artiklaa,

b) EY:n perustamissopimuksen 18 artikla, jossa säädetään liikkumis- ja oleskeluvapaudesta, voisi olla vahva perusta vähemmistöihin kuuluvien ihmisten liikkuvuuden helpottamiselle, jolla vältyttäisiin vähemmistöjen eristymiseltä ja uusien ”ghettojen” synnyltä;

c) EY:n perustamissopimuksen 49, 95 ja 151 artikla voisivat muodostaa vahvan perustan kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen 9 artiklassa mainittujen periaatteiden turvaamiselle, esimerkiksi sananvapauden ja tiedotusvälineiden käyttömahdollisuuksia koskevan syrjimättömyyden alalla,

d) EY:n perustamissopimuksen 65 artikla ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artikla, joissa säädetään oikeudellisesta yhteistyöstä ja avunannosta ja jotka kattavat samat alueet kuin kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen 10 artiklan 3 kohta, ovat erittäin tärkeitä vähemmistöön kuuluvalle avunhakijalle sekä siviili- että rikosoikeudellisissa menettelyissä,

e) Maahanmuuttopolitiikkaa koskeva EY:n perustamissopimuksen 62 artikla, joka on puutteellinen vielä kuusi vuotta Amsterdamin sopimuksen voimaanastumisen jälkeenkin (kuten laillisen ja laittoman maahanmuuton välisiä yhteyksiä koskevassa

päätöslauselmassa (Gaubertin mietintö) todetaan, on syytä käsitellä pitkäaikaisten, laillisten maahanmuuttajien tarvetta integroitua yhteiskuntaan),

f) EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan 1 kohdan g, h, i ja j alakohta, joissa on kolmansien valtioiden kansalaisten työllistymistä, työmarkkinoilta syrjäytyneiden henkilöiden integroimista ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista koskevia määräyksiä, olisivat vahva pohja vähemmistöihin suunnatuille uusille aloitteille,

g) EY:n perustamissopimuksen 149 artikla, jossa määrätään koulutukseen pääsyn parantamisesta, voisi osaltaan koulutuksen kautta toimia perustana sille, että vähemmistöjen yhteiskuntaan integroimista voimistetaan kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen 12 ja 14 artiklan mukaisesti,

h) EY:n perustamissopimuksen 151 ja 163 artikla, joissa määrätään kulttuurista ja tutkimuksesta, voisivat olla merkittävä pohja vähemmistöille suunnattujen yhteisten ohjelmien kehittämiselle näillä aloilla (josta määrätään kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen 12 artiklassa);

Tulevat taloudelliset ja rahoitukselliset toimenpiteet

20. katsoo, että Euroopan unionin olisi täydennettävä jäsenvaltioiden toimintaa asianmukaisella rahoituksella paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla

– helpottamalla vähemmistöjen hyötymistä rakennerahastoista, koheesiorahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja erityisesti Equal-yhteisöaloitteesta,

– perustamalla uusia kokeiluhankkeita ja solidaarisuusverkostoja perussopimusten edellä mainittujen artiklojen perusteella sekä asianmukaisia vähemmistöihin liittyviä aloitteita kolmansien valtioiden kanssa;

kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita siirtämään hallinnon hajauttamista koskevan EU:n politiikan mukaisesti osan rakennerahastoja koskevasta päätösvallastaan alueellisille ja paikallisille viranomaisille;

Täytäntöönpanotoimet ja palautemekanismi

21. suhtautuu myönteisesti seuraaviin komission tällä alalla hiljattain tekemiin aloitteisiin:

– komission puheenjohtajan perustamaan perusoikeuksista vastaavien komission jäsenten ryhmään, joilla pitäisi olla keskeinen asema vähemmistöjen suojelun ja syrjimättömyyden edistämisessä,

– yksiköiden väliseen ryhmään, joka koostuu 14:n eri komission yksikön edustajasta;

22. on vakuuttunut, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vähemmistöjen edustajien ja paikallisten, alueellisten kansallisten ja EU:n elinten olisi tehtävä yhteistyötä; katsoo, että tämän yhteistyön olisi perustuttava

– selkeisiin mittapuihin, joiden perusteella on mahdollista tarkastaa, onko toteutettu toimenpide ennalta määriteltyjen vaatimusten mukainen,

– avoimeen koordinointimenettelyyn, joka tuo yhteen jäsenvaltioiden viranomaiset ja Euroopan unionin toimielinten edustajat;

23. katsoo, että perusoikeusvirastosta on ensiarvoisen tärkeää tulla EU:n toimielinten hyödyllinen yhteistyöväline, joka sovitetaan tiiviisti yhteen perusoikeuksia käsittelevien kansallisten laitosten kanssa; uskoo, että kyseisen viraston olisi myös seurattava tässä päätöslauselmassa hahmoteltujen politiikoiden vaikutuksia ja annettava säännöllisesti tietoja Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille;

24. kehottaa komissiota aloittamaan direktiivin 2000/43/EY uudelleentarkastelun Euroopan unionin syrjinnän vastaisten toimien vahvistamiseksi ja järjestämään suuren konferenssin, johon osallistuvat kaikki alan toimijat, erityisesti poliittiset edustajat ja julkisten laitosten edustajat kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla sekä alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen edustajat;

25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.